

Amirkabir Journal of Mechanical Engineering

Amirkabir J. Mech. Eng., 55(1) (2023) 23-26 DOI: 10.22060/mej.2023.21594.7475

Numerical Study of the Effect of Geometric Parameters on the Performance of Solid-Liquid Ejectors

M. Hamzavi Luyeh¹, R. Kouhikamali^{2*}

¹Department of of Mechanical Engineering, Guilan University, Rasht, Iran ² Department of Mechanical Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

ABSTRACT: The present research numerically studies the effect of geometric parameters on the **Review History:** Received: Jul. 15, 2022 Revised: Dec. 01, 2022 Accepted: Jan. 30, 2023 Available Online: Feb. 08, 2023

Keywords:

Numerical simulation Solid-liquid flow Ejector performance Geometric parameters

performance of two-phase solid-liquid ejectors. The equations governing the flow inside the ejector include continuity and momentum equations from an Eulerian perspective using the control volume method. The geometric parameters under study were the convergence angle, divergence angle, area ratio (nozzle to the throat), and nozzle position (distance between the nozzle outlet and the start of the throat) in the ejector. In this study, significant design parameters, including the entrainment ratio, critical pressure, and ejector efficiency were introduced and calculated for all the geometric parameters. The homogeneous and the two-phase mixture models were employed to simulate the secondary flow. The results indicate that the data from the two models were in good agreement at low volume fractions (5%), such that the largest error occurred at an area ratio of 0.26 and was equal to 2.3%. The results also indicate that the ejector efficiency increases with an increase in the convergence angle up to 20°, after which it decreases. Moreover, an increase in the area ratio up to 0.22 improves the efficiency of the ejector, after which this efficiency is reduced. Decreasing the divergence angle and increasing the nozzle-to-throat distance also enhance the ejector efficiency. In addition, optimal values were obtained for the design parameters by varying the geometric parameters. These values can be employed according to the application for which the ejector is being used.

1-Introduction

An ejector is a mechanical device that can transfer fluid flow or solid particles such as powder, granules, and sludge by creating a vacuum. The basis of the work of the ejector is to convert the pressure energy of a drive flow into velocity energy and create a low-pressure area for secondary flow suction [1]. Due to the absence of moving parts, the efficiency of ejectors is lower than pumps with mechanical parts [2] and the mixing of fluids with different pressures in the ejector causes a lot of energy loss in it [3]. Therefore, the study of ejector geometry in order to improve its performance has been the focus of researchers around the world.

An experimental investigation was carried out by Naik and Patel [4] to determine how the water ejector's performance would change if the diffuser's angle was changed. According to experimental findings, the diffuser's angle affects how the ejector behaves, with a 5-degree angle producing the most efficiency and suction.

Hassan et al. [5] investigated the effect of area ratio on water ejector performance numerically and experimentally. They investigated three different area ratios at different inlet pressures. The results showed that the highest efficiency

occurs in the area ratio of 0.19.

Past research has mainly focused on water suction ejectors and modeled the flow inside the ejectors with a single-phase model; While few studies have been done in the field of solidliquid two-phase ejectors. The studies conducted in this field have studied limited parameters (geometric parameters and ejector performance parameters) to analyze the performance of ejectors. Due to the widespread use of two-phase solidliquid ejectors in modern industries (such as sewage treatment plants and dredging systems) and the significance of improving equipment efficiency to reduce energy consumption, it is necessary to investigate the geometry of this type of ejector to enhance its performance. Therefore, in this study, using the Computational Fluid Dynamics (CFD) method, the ejector used for solid-liquid two-phase flows is numerically studied and in addition to investigating the effect of different geometric parameters on solid-liquid ejector efficiency, the effect of these geometrical parameters on other ejector performance parameters has also been investigated. The studied geometrical parameters include the nozzle convergence angle, the diffuser divergence angle, the ratio of the nozzle area to the throat, and the position of the nozzle.

*Corresponding author's email: r.kouhikamali@iut.ac.ir

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Amirkabir University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.

Fig. 1. Schematic of the primary geometry of the ejector

Fig. 2. Two-phase model validation

The schematic of the basic ejector geometry is shown in Fig. 1.

The effect of the presented geometrical parameters on the performance parameters of the ejector including entrainment ratio (The mass flow rate ratio of the secondary flow to the primary flow), efficiency, and critical pressure has been investigated. The critical pressure is the maximum pressure that can be applied to the ejector outlet so that backflow does not occur in the ejector.

2- Numerical Modeling

To simulate the flow inside the ejector, the averaged Navier-Stokes equations and the continuity equation for the mixture model have been used. According to the symmetric geometry of the ejector, the axisymmetric boundary condition is used and the ejector is simulated in 2D. The equations of continuity, momentum in the direction of the radius (r), and momentum in the direction of the ejector axis (Z) are expressed, respectively, in Eqs. (1), (2), and (3) [6].

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{zm}) = 0$$
(1)

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}V_{m}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{m}V_{zm}) = -\frac{\partial p_{m}}{\partial r} + \rho_{m}g_{mr} + F_{m} + \frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left\{r(\overline{\tau_{rr}} + \tau_{rr}^{T} + \tau_{rr}^{D})\right\} + \frac{\partial}{\partial z}(\overline{\tau_{rz}} + \tau_{rz}^{T} + \tau_{rz}^{D})$$
(2)

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}V_{zm}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{zm}V_{zm}) = -\frac{\partial p_{m}}{\partial z} + \rho_{m}g_{mz} + F_{zm} + \frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left\{r(\overline{\tau_{rz}} + \tau_{rz}^{T} + \tau_{rz}^{D})\right\} + \frac{\partial}{\partial z}(\overline{\tau_{zz}} + \tau_{zz}^{T} + \tau_{zz}^{D})$$
(3)

The inlet flow to the ejector is water and the flow of the suction part is a mixture of water and solid particles with a

volume fraction of 5%. To simulate the flow of the suction part, two homogeneous and mixture models have been used. In the homogeneous model for the mixture flow in the suction part, the equivalent properties are considered and the twophase mixture of a fluid with new properties is assumed. In this case, it is assumed that the flow inside the ejector is liquid-liquid. In the second case, the mixture flow of the suction part is simulated using the mixture model. In this case, the flow inside the ejector is considered as solid-liquid. To solve the equations The multiphase mixture model and commercial computational fluid dynamics solver ANSYS FLUENT R19.0 using the K- ϵ RNG turbulence model was used.

3- Results and Discussion

In this study, the effect of geometrical parameters on the performance of solid-liquid ejectors has been numerically investigated. The numerical data from Qian et al. was used to validate the results obtained in the present study; the results of which are displayed in Fig. 2. The results show that the maximum difference between the results of the two-dimensional model in the present study and the three-dimensional model used by Qian et al. is 6%.

To simulate the two-phase secondary flow, the homogeneous model (considering the secondary flow as a homogeneous fluid) and the two-phase mixture model (considering the secondary flow as water-sand) were used and the results were compared. The results show that in low volume fractions (5%) the data obtained from both models are in good agreement with each other so the largest difference in the area ratio is 0.26 and the value is 2.31%. The following are a few of this study's key findings:

Up to an angle of 60 degrees, increasing the convergence angle improves the entrainment ratio; and then it decreases.

Increasing the convergence angle up to 20 degrees increases the ejector efficiency and after that the ejector efficiency decrease.

The critical pressure rises as the convergence angle increases.

The critical pressure, ejector efficiency, and entrainment ratio decline as the divergence angle increases.

Increasing the ratio of the nozzle area to the throat (A_r) reduces the suction rate and critical pressure.

Increasing the ratio of the nozzle to the throat area (A_r) up to 0.22 increases the efficiency of the ejector, and after that, the efficiency of the ejector decreases.

Increasing the distance between the nozzle and the throat $(\mathbb{Z})$ increases the entrainment ratio and the efficiency of the ejector.

Increasing the distance between the nozzle and the throat, up to a certain value (Z = 4), increases the critical pressure, and after that, it has the opposite effect.

4- Conclusion

The aim of the present study is to investigate the effect of the geometrical parameters of the ejector on various parameters that describe the performance of the ejector. The results of these investigations are presented for three parameters representative of ejector performance. Ejectors are used in different operating conditions and with different purposes; For this reason, in different conditions, each of the mentioned parameters can be considered as the main criterion for ejector design. In fact, it is not possible to use only one parameter as a criterion for designing and presenting the optimal geometry of the ejector. For this purpose, in this study, the effect of geometrical parameters on all three main criteria of ejector design is presented, so that in appropriate conditions, whichever one is more efficient can be used.

References

- [1] J. Fan, J. Eves, H.M. Thompson, V.V. Toropov, N. Kapur, D. Copley, A. Mincher, Computational fluid dynamic analysis and design optimization of jet pumps, Computers & Fluids, 46(1) (2011) 212-217.
- [2] V. Jorge de Oliveira Marum, L.B. Reis, F.S. Maffei, S. Ranjbarzadeh, I. Korkischko, R.d.S. Gioria, J.R. Meneghini, Performance analysis of a water ejector using Computational Fluid Dynamics (CFD) simulations and mathematical modeling, Energy, 220 (2021) 119779.
- [3] H. Bie, C. Li, W. An, Y. Jia, J. Zhu, CFD simulation of the effect of pulsed jet on the performance of liquid-liquid ejector, Chemical engineering transactions, 61 (2017) 865-870.
- [4] B. Naik, S. Patel, The Effect of Venturi Design on Jet Pump Performance, Journal for Research, Volume, 2 (2016) 28-23.
- [5] A. Hassan, M. Eissa, W. Aissa, Parametric Study of Water Jet Pump Performance, International Journal of Applied Energy Systems, 3 (2021) 35-41.
- [6] M. Ishii, Thermo-fluid dynamic theory of two-phase flow, Springer Science, 75 (1975) 369-371.

HOW TO CITE THIS ARTICLE

M. Hamzavi Luyeh, R. Kouhikamali, Numerical Study of the Effect of Geometric Parameters on the Performance of Solid-Liquid Ejectors, Amirkabir J. Mech Eng., 55(1) (2023) 23-26.

This page intentionally left blank

نشريه مهندسي مكانيك اميركبير

نشریه مهندسی مکانیک امیرکبیر، دوره ۵۵، شماره ۱، سال ۱۴۰۲، صفحات ۱۰۵ تا ۱۲۲ DOI: 10.22060/mej.2023.21594.7475

مطالعهی عددی تأثیر پارامترهای هندسی بر عملکرد اجکتور جامد – مایع

مصطفى حمزوى لويه'، رامين كوهى كمالى'*

۱- دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه گیلان، رشت، ایران ۲- دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه: در این پژوهش، تأثیر پارامترهای هندسی بر عملکرد اجکتورهای دوفازی جامد – مایع با روش عددی مطالعه شده است. معادلات حاکم بر جریان درون اجکتور شامل پیوستگی و اندازه حرکت، از دیدگاه اویلری به روش حجم کنترل حل شده است. پارامترهای هندسی مورد مطالعه شامل زاویه همگرایی، زاویه واگرایی، نسبت مساحت نازل به گلوگاه و موقعیت نازل (فاصله خروجی نازل تا ابتدای گلوگاه) اجکتور میباشند. در این مطالعه، پارامترهای طراحی مهم شامل نرخ مکش، فشار بحرانی و بازده اجکتور معرفی ارائه أنلاين: ۱۴۰۱/۱۱/۱۹ و برای تمامی پارامترهای هندسی محاسبه شدهاند. برای شبیهسازی جریان ثانویه از دو مدل همگن و مخلوط دوفازی استفاده شده و نتایج نشاندهنده آن است که در کسر حجمیهای پایین (۵٪)، دادمهای حاصل از هر دو مدل تطابق خوبی باهم داشته، بهطوری که بیشترین خطا در نسبت مساحت ۰/۲۶ ایجاد شده و مقدار ۲/۳٪ میباشد. نتایج نشان دهنده آن است که بازده اجکتور با افزایش زاویه همگرایی تا ۲۰ درجه، افزایش یافته و بعد از آن بازده اجکتور کاهش می یابد. همچنین افزایش نسبت مساحت تا ۰/۲۲ باعث افزایش بازده اجکتور می گردد و بعد از آن بازده اجکتور کاهش می یابد. کاهش زاویه واگرایی و افزایش فاصله نازل تا گلوگاه موجب افزایش بازده اجکتور می گردد. علاوه بر اینها با تغییر پارامترهای هندسی مقدار بهینهای برای هریک از معیارهای طراحی بهدست آمده و با توجه به کاربرد اجکتور میتوان از آن مقادیر استفاده کرد.

۱- مقدمه

اجکتورها یکی از تجهیزات مهم مورداستفاده در صنایع امروزی میباشند. اجکتور دستگاهی مکانیکی است که می تواند با ایجاد خلاً، جریان سیال و یا ذرات جامد مانند پودر، گرانول و لجن را منتقل کند. اساس کار اجکتور تبدیل انرژی فشار یک جریان محرک به انرژی سرعت و ایجاد ناحیهای با فشار كم، براى مكش جريانى ديگر مىباشد[1]. اجكتورها قابليت انتقال ذرات جامد و دوفازی را دارند در حالی که پمپهای خلاً قادر به انجام این کار نیستند. علاوه بر این، اجکتورها دارای هزینه اولیه و تعمیر کمتر و نگهداری آسان تری نسبت به پمپهای خلأ میباشند و از آن جهت که در ساختار خود هیچ قسمت متحرکی ندارند، تا زمان وجود خوردگی به تعمیر نیاز پیدا نمي کنند [۲ و ۳].

از طرفى به دليل عدم وجود قطعات متحرك، بازده اجكتورها نسبت به پمپهای با قطعات مکانیکی، پایین تر میباشد [۴] و ترکیب سیالات با فشارهای مختلف در اجکتور باعث افت انرژی زیادی در آن میگردد

* نویسنده عهدهدار مکاتبات: r.kouhikamali@iut.ac.ir

[۵]. از این رو مطالعه هندسه اجکتور به منظور بهبود عملکرد آن مورد توجه محققان در سراسر جهان بوده است. مطالعات قبلی نشان دهنده آن است که بازده اجکتور تا حد زیادی تحت تأثیر هندسه [۸–۶] و شرایط عملیاتی [۱۱-۹] میباشد. بسیاری از محققان با بهینهسازی ساختار اجکتور عملكرد أن را بهبود بخشيدهاند. ماللا و چترجي [١٢] با انجام مطالعه عددي دريافتند كه افت انرژى اجكتور عمدتاً به خاطر اختلاط نامناسب جريان اوليه و ثانویه می باشد که موجب ایجاد گردابه نزدیک ورودی گلوگاه می گردد. بر این اساس طول استاندارد گلوگاه ۷ تا ۹ برابر قطر آن پیشنهاد شده است. باناسیاک^۲ و همکاران [۱۳] ثابت کردند که بازده جت پمپ وابستگی زیادی

به طول و قطر گلوگاه و همچنین زاویه واگرایی دیفیوزر دارد. پراکئو^۳ و همکاران [۱۴] یک مطالعه عددی برای بهینه کردن طول محفظه اختلاط جهت تعيين موقعيت نازل انجام دادند. أنها خطوط جريان و توزيع فشار را با تغيير موقعيت نازل به صورت سه بعدى و با كمك مدل

حقوق مؤلفین به نویسندگان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه امیرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) در دسترس شما قرار گوفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode دیدن فرمائید.

تاريخچه داوري: دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۲۴ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۹/۱۰ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۱۰

> كلمات كليدى: شبيەسازى عددى جريان جامد – مايع عملكرد اجكتور یارامترهای هندسی

Mallela

Banasiak

Prakeao

آشفتگی کی⊢پسیلون ^۱ آر⊢ن−جی^۲ ارائه دادند. نتایج نشان داد هنگامی که نسبت مساحت نازل به گلوگاه ۲/۶ باشد بیشترین بازدهی به دست می آید. بالامورگان^۳ و همکارن [۱۵] با مطالعه تجربی و عددی بر روی خصوصیات هیدرودینامیکی اجکتور دریافتند که یک نسبت بهینه برای گلوگاه نازل وجود دارد که موجب مکش حداکثری مایع می شود. یداو^۴ و پاتواردان [۱۶] تاثیرات نسبت مساحت، قطر محفظه اختلاط و زاویه همگرایی نازل را بررسی کردند. آنها دریافتند که نرخ مکش مایع با رسیدن قطر محفظه اختلاط به محدوده مشخص، به بیشترین مقدار خود می رسد.

حمود^ه [۱۷] مطالعه تجربی برای مشاهده عملکرد پمپ جت آب با دو نوع طراحی برای مکش را انجام داد. نتایج نشان داد که مقدار بهینه برای نسبت فاصله نازل تا گلوگاه به قطر نازل حدود ۱/۲۵ میباشد. الصواف^۶ و همكاران [۱۸] با مطالعات تجربی، تأثیر نسبت مساحت، طول محفظه اختلاط، زاویه دیفیوزر و فاصله نازل تا گلوگاه، بر بازده جت پمپ بهازای مقادیر متفاوت فشار و نرخ جریان ورودی را بررسی کردند. نتایج نشان دهنده آن بود که مقدار بهینه برای موقعیت نسبی نازل (نسبت فاصله نازل تا گلوگاه به قطر نازل) حدود ۱ است. میخیل^۷ و تیما [۱۹] مطالعه تجربی و عددی تأثیر فشار جریان اولیه و فاصله نازل تا گلوگاه بر بازده جت پمپ را بررسی کردند. آنها دریافتند که بیشترین بازده در موقعیت نسبی نازل ۰/۵ رخ میدهد. همچنین زاویه دیفیوزر را ۵/۵ پیشنهاد کردند. نایک^ و پاتل [۲۰] مطالعه تجربی را برای بررسی تأثیر تغییر زاویه دیفیوزر بر عملکرد جت پمپ را انجام دادند. نتایج آزمایشگاهی نشان داد که تغییر زاویه دیفیوزر بر رفتار جت پمپ تأثیر گذار است و بیشترین بازده و مکش به ازای زاویه ۵ درجه ایجاد می شود. پراکئو و اوکی [۲۱] بررسی عددی میدان جریان درون جت پمپ را برای هندسه سه بعدی انجام دادند. هدف از مطالعه آنها بهینهسازی پارامترهای هندسی شامل نسبت مساحت، موقعیت نازل و طول محفظه اختلاط بود. هایک و حمود [۲۲] بازده جت پمپ را به عنوان تابعی از نسبت دبی جریان با استفاده از مدلهای مختلف آشفتگی ارائه دادند. نارابایاشی (و همکاران [۲۳] جت یمپ آب با نسبت مساحت ۴ را هم به شکل عددی و هم تجربی

- 1 K-ε
- 2 ReNormalization Group (RNG)
- 3 Balamurugan
- 4 Yadav
- 5 Hammoud
- 6 El-Sawaf
- 7 Meakhail
- 8 Naik
- 9 Hayek
- 10 Narabayashi

مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که بیشترین بازده معادل ۳۶٪ در نسبت مکش ۱/۳ ایجاد می گردد.

دنگ^{۱۱} و همکاران [۲۴] با انجام مطالعه عددی بر روی دو هندسه معمولی و بهبود یافته جت پمپ، دریافتند که بازده جت پمپ برای هندسه بهبود یافته تقریباً ۱۰٪ افزایش مییابد. یان^{۱۲} و همکاران [۲۵] در یک مطالعه تجربی در شرایطی که فشار خروجی اجکتور ثابت بود زاویه واگرایی را تغییر دادند. نتایج نشان داد که در بازه زوایای ۳/۹ تا ۱/۹ بیشترین تغییر نرخ مکش ۹٪ است. حسن^{۳۱} و همکاران [۲۶] تأثیر نسبت مساحت بر عملکرد اجکتور را به صورت عددی و آزمایشگاهی بررسی کردند. آنها در فشارهای ورودی مختلف، سه نسبت مساحت متفاوت را بررسی کردند. نتایج نشان داد که بیشترین بازده به ازای نسبت مساحت ۹/۱ رخ میدهد.

تحقيقات گذشته عمدتاً بر روى اجكتورهاى مكش آب تمركز داشته و جریان درون اجکتورها را به صورت تکفازی مدل سازی کردهاند؛ در حالی که مطالعات اندکی در زمینه اجکتورهای جریان دوفازی مایع – جامد انجام گرفته است. برخی از آن مطالعات نیز به صورت تجربی انجام گرفته است. مطالعات انجام گرفته در این زمینه پارامترهای محدودی (پارامترهای هندسی و پارامترهای عملکرد اجکتور) را برای بررسی عملکرد اجکتورها مورد مطالعه قرار دادهاند. کاربرد وسیع اجکتورهای دوفازی مایع – جامد در صنایع امروزی (سیستمهای لایروبی و کارخانههای تصفیه فاضلاب) و اهمیت افزایش بازدهی تجهیزات بهمنظور کاهش مصرف انرژی، ضرورت بررسی هندسه این نوع اجکتورها را بهمنظور بهبود عملکرد آنها ایجاب میکند. از این رو در این مطالعه با استفاده از روش دینامیک سیالات محاسباتی، اجکتور مورداستفاده برای جریانهای دوفازی مایع – جامد به صورت عددی و با استفاده از مدل آشفتگی کی – ایسیلون آر – آن – جی و مدل مخلوط دوفازی مورد مطالعه قرار گرفته و علاوه بر بررسی تأثیر پارامترهای هندسی مختلف بر بازده اجکتور مایع – جامد، تأثیر این پارامترهای هندسی بر دیگر پارامترهای طراحی نیز بررسی گردیده است. نمودارهای مربوط به پارامترهای طراحی شامل بازده، نرخ مکش و فشار بحرانی برای اجکتور به دست آمدهاند. در مطالعات گذشته از پارامتر نسبت فشار برای بیان عملکرد اجکتور استفاده شده است درحالی که در مطالعه حاضر به جای آن از فشار بحرانی استفاده گردیده است. اطلاع داشتن از اینکه حداکثر چه فشاری را میتوان به خروجی اجکتور اعمال کرد تا جایی که جریان برگشتی در اجکتور به وجود نیاید

¹¹ Deng

¹² Yan

¹³ Hassan

اهمیت بالاتری داشته و میتواند به طراحی اجکتور مناسب کمک کند. شبیهسازی جریان دوفازی (آب و ذرات جامد) قسمت مکش اجکتور، با دو روش همگن و مخلوط انجام و نتایج با یکدیگر مقایسه شدهاند. نتایج تحقیق حاضر را میتوان بهعنوان مبنای نظری برای انتخاب و طراحی اجکتورهای دوفازی جامد – مایع در فرایندهای مکش مورداستفاده قرار داد.

۲- تئوری عملکرد و معیار طراحی اجکتور

بهمنظور طراحی اجکتورها میتوان پارامترهای مختلفی که بر عملکرد اجکتور تأثیرگذار هستند را به عنوان معیار طراحی اجکتور در نظر گرفت. انتخاب این پارامترها بستگی به شرایط کاری اجکتور مورد نظر دارد. در این مقاله سه پارامتری که بیشترین تأثیر را بر عملکرد اجکتور دارند مورد بررسی قرار گرفتهاند. معمولاً عملکرد اجکتور توسط پارامتری به نام نرخ مکش بررسی می گردد.

این پارامتر به صورت نسبت دبی جرمی جریان ثانویه (جریان مکش شده) به دبی جرمی جریان اولیه (جریان ورودی) اجکتور تعریف گردیده و می توان به صورت رابطه (۱) نوشت:

$$ER = \frac{\dot{M}_{s}}{\dot{M}_{P}} \tag{1}$$

بهبود نرخ مکش به معنای این است که بهازای جریان ورودی یکسان، مقدار بیشتری جریان ثانویه به درون اجکتور مکش می شود. در نتیجه کاهش دبی جریان ورودی و یا افزایش دبی جریان ثانویه می توانند به بهتر شدن عملکرد اجکتور کمک کنند [۲۷].

پارامتر دیگر طراحی بازده اجکتور میباشد. بازده اجکتور به صورت نسبت انرژی منتقل شده به جریان ثانویه به انرژی منتقل شده از جریان اولیه میباشد [۲۸]. برای محاسبه بازده اجکتور، به دست آوردن پارامتری به نام نسبت فشار ضروری است. نسبت فشار و بازده اجکتور [۲۹] به ترتیب از روابط (۲) و (۳) بدست می آیند:

$$N = \frac{P_o - P_s}{P_p - P_o} \tag{(Y)}$$

$$\eta = N \times ER \tag{(Y)}$$

که در رابطه روابط، $p_{_{o}}$, $p_{_{o}}$ و $p_{_{s}}$ به ترتیب معرف فشار خروجی، فشار ورودی و فشار قسمت مکش اجکتور میباشد.

اطلاع داشتن از اینکه حداکثر چه فشاری را میتوان به خروجی اجکتور اعمال کرد تا جایی که جریان برگشتی در اجکتور به وجود نیاید، میتواند به طراحی اجکتور مناسب کمک کند. به همین جهت این فشار حداکثری را فشار بحرانی (P_c) نامیده و به عنوان یکی از پارامترهای طراحی معرفی میگردد.

۳- روش حل عددی

در این پژوهش از الگوریتم کوپل^۱ برای کوپل کردن سرعت – فشار استفاده گردیده است. روشهای پرِستو^۲ و بالادست مرتبه دوم^۲ جهت گسستهسازی معادلات فشار و مومنتوم استفاده گردیده است. برای حل معادلات، از حلگر فشار مبنا^۴ بر اساس روش حجم محدود^ه بهصورت ضمنی² استفاده شده است. جریان پایا^۲، دوفازی[^] و غیر قابل تراکم درون اجکتور با استفاده از مدل چندفازی مخلوط^۹ و به کمک نرمافزار حل عددی انسیس فلوئنت ۱۹^۰ شبیهسازی شده است.

۳- ۱- معادلات حاکم

در شبیه سازی جریان دوفازی به کمک مدل مخلوط، علاوه بر معادلات پیوستگی و اندازه حرکت برای کل مخلوط، معادله کسر حجمی ذرات نیز حل و از سرعت نسبی برای تشریح فاز پراکنده استفاده می گردد [۳۰]. جریان سیال درون اجکتور سه بعدی است. اما به دلیل ساختار ساده اجکتور، شبیه سازی را می توان به صورت دوبعدی متقارن انجام داد. فرم استوانه ای معادلات حاکم با فرض پایا بودن جریان در ادامه آورده شده است [۳۱]. معادلات (۴)، (۵) و (۶) به ترتیب بیانگر معادله پیوستگی، مومنتوم در جهت شعاع (T) و مومنتوم در جهت محور (Z) می باشند.

- 1 Coupled
- 2 PREssure Staggering Option (PRESTO!)
- 3 Second order upwind
- 4 Pressure-Based
- 5 finite volume
- 6 Implicit7 Steady S
- 7 Steady State8 Two-phase flow
- 9 Mixture model
- 10 ANSYS Fluent 19

بهصورت ذرات کروی جامد در نظر گرفته شده و شبیهسازی جریان درون
$$\frac{1}{r}$$
 اجکتور بهصورت مایع – جامد انجام گرفته است.

جهت محاسبه ی چگالی مخلوط برای مدل همگن معمولاً از رابطه پک و چو^۲ [۳۲] مطابق رابطه (۱۱) استفاده می کنند.

$$\rho_h = (1 - \varphi)\rho_f + \varphi\rho_e \tag{11}$$

$$\mu_h = \mu_f (1 + 2/5\varphi) \tag{1Y}$$

محدودیت این رابطه، به کارگیری آن برای غلظتهای حجمی کم است. این معادله توسط برینکمن^۷ [۳۴] برای کسر حجمیهای بیشتر از ۲٪ گسترش داده شد:

$$\mu_{h} = \mu_{f} \frac{1}{(1-\phi)^{2/5}} \tag{17}$$

۳– ۲– مدل آشفتگی

با توجه به عدم توانایی شبیهسازی اختلاط دو جریان در یک ناحیه لزج با روشهای غیر لزج، انتخاب یک مدل آشفتگی مناسب بسیار اهمیت پیدا می کند. اولیویرا^۸ و همکاران [۴] رفتار مدلهای آشفتگی کی–اپسیلون و کی–اومگا^۹را با دادههای تجربی به ازای نرخ مکشهای متفاوت بررسی کردهاند. آنها دریافتند که مدل آشفتگی کی– اپسیلون نسبت به بقیه مدلها در مقادیر پایین نسبت مکش (کمتر از ۴) تطابق بهتری با دادههای

1 Pak

2 Cho

- 3 Drew
- 4 Passman
- 5 Einstein
- 6 Suspension
- 7 Brinkman
- 8 Oliveira
- 9 K-ω

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{zm}) = 0 \qquad (\mathfrak{f})$$

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}V_{m}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{m}V_{zm}) =
-\frac{\partial p_{m}}{\partial r} + \rho_{m}g_{mr} + F_{m} + \frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left\{r(\overline{\tau_{r}} + \tau_{r}^{T} + \tau_{r}^{D})\right\} \qquad (\Delta)
+ \frac{\partial}{\partial z}(\overline{\tau_{rz}} + \tau_{rz}^{T} + \tau_{rz}^{D})$$

$$\frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}(r\rho_{m}V_{m}V_{zm}) + \frac{\partial}{\partial z}(\rho_{m}V_{zm}V_{zm}) =
-\frac{\partial\rho_{m}}{\partial z} + \rho_{m}g_{mz} + F_{zm} + \frac{1}{r}\frac{\partial}{\partial r}\left\{r(\overline{\tau_{rz}} + \tau_{rz}^{T} + \tau_{rz}^{D})\right\}$$

$$+\frac{\partial}{\partial z}(\overline{\tau_{zz}} + \tau_{zz}^{T} + \tau_{zz}^{D})$$
(8)

به ترتیب بیانگر تنش متوسط ویسکوز، تنش آشفته و
$$au^T$$
 ، $\overline{ au}$
ننش نفوذ میباشندکه مطابق زیر بیان میگردند:

$$\overline{\tau} = \sum_{k=1}^{2} \varphi_k \nabla \overline{V_k}$$
(Y)

$$\tau^{T} = -\sum_{k=1}^{2} \varphi_{k} \overline{\rho_{k} V'_{k} V'_{k}}$$

$$\tag{A}$$

$$\tau^{D} = -\sum_{k=1}^{2} \varphi_{k} \overline{\rho_{k}} V_{km} V_{km} \qquad (9)$$

$$V_{km} = V_k - V_m \tag{1}$$

در روابط فوق W_m سرعت متوسط مخلوط، V_k سرعت متوسط V_k هرفاز، V_k چگالی مخلوط، V_k' چگالی مخلوط، V_k هرفاز، V_m پرعت نوسانی هرفاز و φ کسر حجمی میباشد.

جریان ورودی به اجکتور آب تمیز و جریان مکش شده، مخلوط آب و ذرات جامد میباشد، برای شبیه سازی جریان ثانویه دوفازی در مطالعه حاضر، از مدل همگن و همچنین مدل چندفازی مخلوط استفاده شده است. در حالت اول با استفاده از روابط تعیین خواص برای مدل همگن، جریان ثانویه به صورت سیال یکنواخت در نظر گرفته و شبیه سازی جریان درون اجکتور به شکل مایع – مایع انجام شده است. در حالت دوم فاز ثانویه در قسمت مکش

تجربی دارد. یانگ^۱ و همکارن [۱۰] و زو^۲ و همکاران [۳۵] با مقایسه زیر مجموعههای مدل کی اپسیلون دریافتند که مدل کی اپسیلون آر – ان – جی تطابق بهتری با نتایج آزمایشگاهی دارد. همچنین پراکئو و همکاران [۱۴ و ۲۱] نیز از این مدل برای شبیه سازی های خود استفاده نمودهاند. در این مطالعه از مدل آشفتگی کی اپسیلون آر ان جی استفاده شده است. انرژی جنبشی آشفتگی، *k*، و نرخ اضمحلال آن، ع، از معادلات انتقالی زیر بدست میآیند:

$$\frac{\partial}{\partial x_{i}}(\rho k u_{i}) = \frac{\partial}{\partial x_{j}} \left[(\mu + \frac{\mu_{tr}}{\sigma_{k}}) \frac{\partial k}{\partial x_{j}} \right] + \qquad (1\%)$$

$$G_{k} + G_{b} + \rho \varepsilon - Y_{M} + S_{k}$$

$$\frac{\partial}{\partial x_{i}}(\rho \varepsilon_{u_{i}}) = \frac{\partial}{\partial x_{j}} \left[\left(\mu + \frac{\mu_{ir}}{\sigma_{\varepsilon}}\right) \frac{\partial \varepsilon}{\partial x_{j}} \right] + C_{1\varepsilon} \frac{\varepsilon}{k} (G_{k} + C_{3\varepsilon}G_{b}) - C_{2\varepsilon} \frac{\varepsilon^{2}}{k} - R_{\varepsilon} + S_{\varepsilon}$$
(10)

در این روابط G_k نرخ تولید انرژی جنبشی آشفتگی به دلیل تغییرات سرعت متوسط، G_b نرخ تولید انرژی جنبشی آشفتگی ناشی از شناوری⁷، سرعت متوسط، G_b نرخ تولید انرژی جنبشی آشفتگی ناشی از شناوری⁷، Y_M نشاندهنده سهم نوسانات اتساع⁴ در تلاطم تراکم پذیر به نرخ اتلاف کلی، σ_ϵ و σ_ϵ اعداد پرانتل آشفتگی به ترتیب برای k و σ_ϵ و σ_k کلی، σ_ϵ و σ_ϵ اعداد پرانتل آشفتگی به ترتیب برای γ_{ϵ} و σ_ϵ و σ_ϵ ویسکوزیته آشفتگی، S_ϵ و S_ϵ ترمهای چشمه و σ_ϵ σ_ϵ و σ_ϵ و σ_ϵ فرایب ثابت هستند. R_ϵ در مرجع [γ^{ϵ}] ارائه شده است. جهت شبیه سازی مناسب شرایط جریان در نزدیک دیواره ها، تابع دیواره استاندارد^م انتخاب گردیده است.

۳-۳- شرایط مرزی

جریان ورودی به اجکتور، آب تمیز با چگالی ۹۹۸/۲ kg/m^۳ می باشد و جریان دوفازی در قسمت مکش، شامل آب و ذرات جامد کروی با کسر حجمی ۵٪ و چگالی ۳۰۰۰ kg/m^۳ می باشند. در تمام مطالعه حاضر، سرعت جریان اولیه m/s۲، فشار دهانه مکش اجکتور ۱۰۱/۳۲۵ kPa فشار قسمت خروجی اجکتور kPa ۱۲۱/۵۹ است.

به دلیل تقارن هندسه اجکتور از شرط مرزی تقارن محوری استفاده و

مسئله بهصورت دوبعدی مدلسازی شده است. در این شرایط حجم شبکه تولید شده به مقدار زیادی کاهش یافته و هزینهی محاسباتی نسبت به مدل سهبعدی پایین تر میآید. استفاده از شرط مرزی تقارن محوری برای هندسههای متقارن فرضی رایج بوده و در تحقیقات گذشته نیز از این مدل برای مدلسازی جریانهای درون اجکتورها استفاده شده است. فن³ و همکاران [۳۷]، فلسفیون^۷ و همکاران [۳۸]، اولیویرا و همکارن [۴] و بسیاری از محققان دیگر از مدل تقارن محوری برای مدلسازی اجکتور مورد مطالعه خود استفاده کردهاند. همچنین شها^۸ و همکاران [۳۹] شبیه سازی جریان درون اجکتور را برای مدلهای دوبعدی و سهبعدی انجام داده و نتایج را با هم مقایسه کردهاند. آنها دریافتند که نتایج عددی مدل دو بعدی با نتایج مدل سهبعدی و نتایج تجربی تطابق قابل قبولی دارند.

۴- مدل دوبعدی و اعتبارسنجی

جهت بررسی تأثیر پارامترهای هندسی بر عملکرد اجکتور، یک مدل اولیه در نظر گرفته شده است. معیار انتخاب هندسه اولیه اجکتور در مطالعه حاضر، هندسه مورد مطالعه شها و همکاران [۳۹] میباشد. هندسه مورد مطالعه شها و همکاران برای اعتبار سنجی نتایج عددی مدل همگن در مطالعه حاضر استفاده شده است. هندسه مورد استفاده آنها برای شبیهسازی جریان آب – آب میباشد اما در مطالعه حاضر به منظور شبیه سازی جریان آب – جامد تغییراتی بر هندسه مورد نظر آنها اعمال شده است.

۴– ۱ – هندسه اجکتور

نمایی از اجکتور اولیه در شکل ۱ نشان داده شده است. ساختار اصلی یک اجکتور شامل چهار بخش نازل ابتدایی، محفظه اختلاط، ناحیه سطح مقطع ثابت و دیفیوزر می باشد.

۴- ۲- شبکه حل

شبکه حل مربعی جهت مطالعه حاضر، مورداستفاده قرار گرفته است. تراکم سلولهای محاسباتی یکی از پارامترهای مؤثر بر نتایج حل عددی و همچنین هزینه محاسباتی میباشد، به همین جهت برای اطمینان از نتایج به دست آمده و شبیه سازی واقعی جریان، استقلال شبکه حل باید مورد مطالعه قرار گیرد. در این مطالعه از میزان نرخ سیال مکش شده به داخل اجکتور به عنوان معیار سنجش استفاده گردیده و نتایج برای هندسه اولیه اجکتور در

Yang

² Zou

³ Buoyancy

⁴ Dilatation

⁵ Standard wall function

⁶ Fan

⁷ Falsafioon

⁸ Sheha

Z	$D_i(\text{mm})$	$D_p(\text{mm})$	$D_n(\text{mm})$	$D_o(\text{mm})$	$D_t(\text{mm})$	$L_i(\text{mm})$	$L_n(\text{mm})$	$L_t(\text{mm})$	$L_d(\text{mm})$	α(°)	β(°)
.*)	٧٠	۵.	۱۵	٧٠	۳۵	۵۰	80/31	۵۰	546/14	۳.	۶

شکل ۱. شماتیک هندسهی اولیهی اجکتور

Fig. 1. Schematic of the primary geometry of the ejector

شکل ۲. تحلیل استقلال از شبکه

Fig. 2. Analysis of grid independence

۴– ۳– اعتبارسنجی

اعتبارسنجی برای دو حالت متفاوت جریان ثانویه انجام گرفته است. اول حالتی که جریان ثانویه بهصورت سیال همگن و دوم برای حالتی که جریان ثانویه بهصورت مخلوط دوفازی آب و ماسه (ذرات جامد) در نظر گرفته شده است. در مدل همگن با درنظر گرفتن خواص معادل برای مخلوط، جریان دوفازی مایع – جامد در قسمت مکش اجکتور به یک سیال با خواص جدید تبدیل میشود. در این شرایط مدلسازی جریان درون اجکتور از نوع شکل ۲ قابل مشاهده است. نتایج حاکی از آن است که به ازای تعداد بیشتر از ۱۰۰۰۰۰ المان، تغییر در نتایج بسیار اندک بوده و تأثیری در حل مسئله نخواهد داشت. با توجه به متغیر بودن پارامترهای هندسی، برای هندسههای مختلف اجکتور در این مطالعه مشاهده گردید که نتایج استقلال شبکه مشابه هم میباشد. در نتیجه با توجه به پایداری و ثابت شدن تقریبی نتایج که استقلال نتایج تحلیل را از تأثیرات مشبندی نشان میدهد، برای کاهش زمان محاسبات از همان تعداد المان استفاده شده است.

Fig. 3. Homogeneous model validation

مکشهای بالاتر از ۱، خطا افزایش مییابد تا جایی که حداکثر خطای ایجاد شده در این مرحله ۲۰٪ میباشد.

از جمله علل این موضوع این است که در حل عددی معادلات توسط رایانهها همواره خطا وجود دارد. در دینامیک سیالات عددی علاوه بر خطاهای ناشی از حل عددی، خطاهای ناشی از مدل فیزیکی و ریاضی نیز وجود دارد. خطاها در دینامیک سیالات عددی غیر قابل حذف هستند. از طرف دیگر خود نتایج تجربی نیز میتوانند دارای خطا باشند. از جمله خطای دستگاه اندازه گیری و خطای آزمایشگر و به همین منظور برای دادههای تجربی عدم قطعیت ارائه میشود. عدم قطعیت دادههای تجربی شها و همکاران در مرجع

دادههای حاصل از شبیه سازی مدل ارائه شده با دادههای عددی شها و همکاران نیز تطابق خوبی باهم داشته و بیشترین خطای ایجاد شده ۱۵٪ میباشد. همچنین از نتایج عددی کیان^۱ و همکاران [۴۰] برای اعتبار سنجی حالت دوم استفاده شده است. در این حالت نیز تمامی اطلاعات هندسی و شرایط مرزی مطابق اطلاعات تحقیق آنها انتخاب گردیده و با توجه به اینکه آنها ۸ حالت مختلف برای نسبت طول محفظه اختلاط به قطر گلوگاه اجکتور را بررسی کردند، برای اعتبار سنجی تنها حالتی که قطر گلوگاه باید به صورت دوفازی (مایع – مایع) انجام داد. از دادههای تجربی و عددی شها و همکاران [۳۹] برای اعتبار سنجی حالت اول (مدل همگن) استفاده گردیده است. جریان درون اجکتور مورد مطالعه شها و همکاران از نوع مايع – مايع ميباشد اما با توجه به اينكه هر دو سيال قسمت مكش (جريان ثانویه) و ورودی (جریان اولیه) از یک جنس هستند، آنها این جریان را بهصورت تکفازی مدلسازی کردهاند. بنابراین برای اعتبار سنجی مدل دوفازی انتخاب شده، جریان تکفازی مورد مطالعه شها و همکاران با مدل دوفازی مطالعه حاضر شبیهسازی شده است با در نظر گرفتن این فرض که سیال ورودی و سیال مکش دارای خواص یکسان (مانند سیال استفاده شده در مطالعه شها و همکاران) هستند. در این حالت تمامی اطلاعات هندسی و شرايط مرزى مطابق اطلاعات تحقيق أنها انتخاب گرديده است. مقايسه دادههای حاصل از شبیه سازی جریان به کمک مدل ارائه شده در این مطالعه با دادههای عددی و تجربی شها و همکاران در شکل ۳ آورده شده است. نتایج نشان دهنده آن است که به ازای نرخ مکشهای کمتر از ۱، دادههای حاصل از شبیه سازی مدل ارائه شده با نتایج تجربی تطابق خوبی داشته و بیشترین خطای ایجاد شده در این حالت ۵٪ میباشد و بهازای نرخ

مايع – مايع بوده و با توجه به اينكه خواص فيزيكي سيال ورودي و مكش

از جمله ویسکوزیته و چگالی متفاوت هستند، شبیهسازی درون اجکتور را

1 Qian

Fig. 4. Two-phase model validation

برابر طول محفظه اختلاط میباشد، استفاده شده است. مقایسه دادههای حاصل از شبیه سازی جریان به کمک مدل ارائه شده در این مطالعه با دادههای حاصل از شبیه سازی سه بعدی کیان و همکاران در شکل ۴ آورده شده است و نتایج نشان میدهد که حداکثر خطای ایجاد شده ۶٪ میباشد.

۵- نتایج و بحث

کیان و همکاران [۴۰] با شبیه سازی عددی، جهت بررسی جریان درون اجکتور در نرخ مکشهای متفاوت، تنها توانستند که مقدار بهینهای برای نسبت طول اختلاط به قطر نازل تعیین کنند، بهطوری که اجکتور به بالاترین مقدار بازدهی خود می رسد. اجکتور طراحی شده توسط آنها، قابلیت به کارگیری در سیستمهای لایروبی و یا کارخانههای تصفیه فاضلاب، جهت انتقال جریان دوفازی جامد – مایع بین مخازن را دارد. در این نوع کاربردها بالا بودن بازده اجکتور به معنای کاهش مصرف انرژی جریان اولیه می باشد.

در این مطالعه، تلاش شده که علاوه بر افزایش تعداد پارامترهای هندسی بهمنظور بررسی تأثیر آنها بر عملکرد اجکتور جامد – مایع، معیارهای متفاوتی نیز برای بررسی عملکرد اجکتور مورد مطالعه قرار گیرد. بررسیها در شرایط مرزی یکسان انجام گرفته و هنگام مطالعه هر پارامتر

هندسی، بقیه پارامترها مطابق مقادیر شکل ۱ ثابت در نظر گرفته شده است. مقایسه نتایج حاصل از مدل همگن و همچنین مدل چند فازی مخلوط که برای شبیهسازی جریان ثانویه استفاده شدهاند، نشان دهنده آن است که در کسر حجمیهای پایین (۵٪)، دادههای حاصل از هر دو مدل تطابق خوبی باهم داشته، بهطوری که بیشترین خطا در نسبت مساحت ۰/۲۶ ایجاد شده و مقدار ۲/۳ ٪ می باشد.

شکل ۵، تغییرات نرخ مکش اجکتور را بهازای زاویههای همگرایی متفاوت و برای دو مدل همگن و مخلوط نمایش میدهد. نتایج نشان دهنده آن است که افزایش زاویه همگرایی تا ۶۰ درجه موجب افزایش نرخ مکش میشود درحالی که با افزایش زاویه بیش از این مقدار، روند تغییر نرخ مکش معکوس می گردد. علت این پدیده این است که افزایش زاویه همگرایی موجب کاهش فشار در ورودی گلوگاه می گردد که با توجه به ثابت بودن دبی جرمی ورودی موجب افزایش نرخ مکش میشود. افزایش بیش از حد زاویه همگرایی که موجب کوتاه شدن طول نازل می گردد باعث ایجاد گردابه در گلوگاه می شود. ایجاد گردابه در محلی که جریانها با هم ترکیب می گردند، مانند مانعی از ورود جریان ثانویه به درون اجکتور جلوگیری کرده، فشار این منطقه افزایش و باعث کاهش نرخ مکش می شود.

شکل ۵. تأثیر افزایش زاویه همگرایی بر نرخ مکش

Fig. 5. Effect of increasing the convergence angle on the entrainment ratio

شکل ۶۰ فشار بحرانی و بازده اجکتور را بهازای زاویههای همگرایی متفاوت و برای دو مدل همگن و مخلوط نمایش میدهد. قابل مشاهده است که افزایش زاویه همگرایی موجب افزایش فشار بحرانی می گردد. همچنین افزایش زاویه همگرایی تا ۲۰ درجه موجب افزایش بازده اجکتور می گردد. درحالی که افزایش بیش از این مقدار، روند تغییر بازده اجکتور را معکوس می کند. علت این پدیده این است که افزایش زاویه همگرایی موجب افزایش فشار در ورودی اجکتور می شود و با توجه به ثابت بودن فشارها در قسمت خروجی و مکش، موجب کاهش نسبت فشار و بازده اجکتور می گردد. برای زوایای کمتر از ۲۰ درجه افزایش نرخ مکش تأثیر بیشتری در مقایسه با نسبت فشار بر بازده اجکتور دارد.

شکل ۷، تغییرات نرخ مکش اجکتور را بهازای افزایش زاویه واگرایی دیفیوزر نمایش میدهد. قابل مشاهده است که افزایش زاویه واگرایی موجب کاهش نرخ مکش میگردد. علت این پدیده کوتاه شدن طول دیفیوزر به دلیل افزایش زاویه واگرایی و بالارفتن فشار در گلوگاه اجکتور میباشد.

شکل ۸، فشار بحرانی و بازده اجکتور را بهازای افزایش زاویه واگرایی نشان میدهد. قابل مشاهده است که افزایش زاویه واگرایی موجب کاهش بازده اجکتور می گردد که این به دلیل افزایش فشار ورودی اجکتور و کاهش

نسبت فشار میباشد. همچنین افزایش زاویه واگرایی موجب کاهش فشار بحرانی می شود که به خاطر افزایش فشار در گلوگاه میباشد.

نسبت مساحت نازل به مساحت گلوگاه اجکتور، به عنوان یکی از پارامترهای هندسی مورد بررسی قرار گرفته و به اختصار، با نام نسبت مساحت^۱ معرفی میگردد. شکل ۹، تغییرات نرخ مکش اجکتور را بهازای افزایش نسبت مساحت نمایش میدهد. قابل مشاهده است که افزایش نسبت مساحت موجب کاهش نرخ مکش میگردد. برای بررسی نسبت مساحت، فاصله دیواره نازل با پوسته اجکتور حفظ میگردد. در نتیجه افزایش نسبت مساحت، به معنای افزایش قطر نازل میباشد. با افزایش قطر نازل و با توجه به ثابت بودن دبی جرمی جریان اولیه، سرعت جریان در خروجی نازل افت کرده و فشار افزایش مییابد. بالا رفتن فشار در ورودی گلوگاه، جایی که مکش رخ میدهد باعث افت نرخ مکش میگردد.

شکل ۱۰، فشار بحرانی و بازده اجکتور را بهازای افزایش نسبت مساحت نمایش میدهد. قابل مشاهده است که افزایش نسبت مساحت موجب افزایش بازده اجکتور می گردد و این روند تا نسبت مساحت ۰/۲۲ ادامه دارد و

¹ Area ratio(A_r)

Fig. 6. Effect of increasing convergence angle on the efficiency and critical pressure

شکل ۷. تأثیر افزایش زاویه واگرایی بر نرخ مکش

Fig. 7. Effect of increasing the divergence angle on the entrainment ratio

Fig. 8. Effect of increasing the divergence angle on the entrainment ratio

شکل ۹. تأثیر افزایش زاویه واگرایی بر نرخ مکش

Fig. 9. Effect of increasing the divergence angle on the entrainment ratio

شکل ۱۰. تأثیر افزایش نسبت مساحت بر بازده و فشار بحرانی

Fig. 10. Effect of increasing the area ratio (A_r) on the efficiency and critical pressure

بعد از آن نمودار روند کاهشی خواهد داشت. افزایش قطر نازل موجب کاهش مقاومت در مسیر جریان می گردد که با توجه به ثابت بودن دبی جرمی ورودی، فشار ورودی اجکتور کاهش می یابد. تا نسبت مساحت ۰/۲۲، کاهش فشار ورودی نسبت به کاهش نرخ مکش تأثیر بیشتری بر بازده اجکتور داشته و بالارفتن نسبت فشار باعث افزایش بازده اجکتور می گردد و بعد از آن اثر کاهش نرخ مکش نسبت به کاهش فشار بر بازده بیشتر بوده و روند تغییر نمودار معکوس می گردد. همچنین افزایش نسبت مساحت موجب کاهش فشار بحرانی می شود که به دلیل افزایش فشار در گلوگاه می باشد.

شکل ۱۱، تغییرات نرخ مکش اجکتور را بهازای موقعیتهای مختلف نازل اجکتور (Z) نمایش میدهد. پارامتر X، فاصله خروجی نازل تا ابتدای گلوگاه میباشد. موقعیت $\mathbf{0} = X$ دهانه خروجی نازل در راستای ورودی جریان ثانویه میباشد و جهت به سمت خروجی اجکتور منفی در نظر گرفته شده است. افزایش X به معنای عقب کشیده شدن نازل میباشد. پارامتر Z نسبت X به قطر نازل میباشد. قابل مشاهده است که افزایش مقدار Z موجب افزایش نرخ مکش میگردد. افزایش Z به معنای عقب کشیده شدن نازل میباشد و این کار موجب میشود جریان ثانویه، فضای

بیشتری برای مکش داشته باشد و مقاومت در مسیر جریان ثانویه کاهش مییابد. با توجه به ثابت بودن قطر نازل و ایجاد فشار یکسان در ورودی گلوگاه، هرچه محفظه مکش بزرگتر گردد نرخ مکش افزایش مییابد.

شکل ۱۲، فشار بحرانی و بازده اجکتور را بهازای موقعیتهای مختلف نازل اجکتور نشان میدهد. قابل مشاهده است که افزایش Z موجب افزایش بازده اجکتور می گردد. این پدیده به دلیل افزایش نرخ مکش رخ میدهد در این شرایط فشار ورودی نیز افزایش یافته اما تأثیر کمتری نسبت به نرخ مکش بر بازده اجکتور دارد. همچنین افزایش Z موجب افزایش فشار بحرانی تا مقدار مشخصی می گردد (E = Z) و بعد از آن نمودار روند کاهش دارد.

۶- نتیجهگیری

اجکتورهای دوفازی جامد – مایع، به دلیل عدم وجود قطعات متحرک که موجب میشود هزینه اولیه و تعمیر کمتر و نگهداری آسان تری نسبت به پمپها الکتریکی داشته باشند، در بسیاری از کاربردهای صنعتی از جمله سیستمهای لایروبی و کارخانههای تصفیهی فاضلاب، جهت انتقال جریان

Fig. 11.Effect of nozzle position on the entrainment ratio

شکل ۱۲. تأثیر موقعیت نازل بر بازده و فشار بحرانی

Fig. 12. Effect of nozzle position on the efficiency and critical pressure

دوفازی جامد – مایع بین مخازن استفاده می گردند. این در حالی است که مطالعات کمی در زمینه جریان های دوفازی جامد – مایع درون اجکتورها صورت گرفته است؛ بنابراین، مدلسازی عددی چنین جریان هایی به منظور بهبود عملکرد اجکتور بسیار سودمند خواهد بود. به همین دلیل، در این مطالعه، تأثیر پارامترهای هندسی بر عملکرد اجکتور جامد - مایع بهصورت عددی بررسی گردیده است. پارامترهای هندسی مورد مطالعه شامل زاویه همگرايي (lpha)، زاويه واگرايي (eta)، نسبت مساحت نازل به گلوگاه اجکتور و موقعیت نازل (Z)، که به صورت نسبت فاصله نازل تا گلوگاه به (A_r) قطر نازل اجکتور تعریف می گردد، می باشند. تأثیر این پارامترهای هندسی بر معیارهای طراحی اجکتور شامل بازده، نرخ مکش و فشار بحرانی(حداکثر فشار قابل اعمال به خروجی اجکتور تا زمانی که جریان مکش متوقف گردد) بررسی شده است. در این مدل سازی از مدل مخلوط برای شبیه سازی جریان درون اجکتور استفاده گردیده است. مقایسهی دادههای عددی و تجربی محققین دیگر با دادههای حاصل از مدل عددی استفاده شده در این پژوهش به منظور ارزیابی اعتبار مدل عددی، انجام گرفته است. نتایج نشان دهنده آن است که حداکثر خطای ایجاد شده با دادههای تجربی و عددی به ترتیب ۲۰٪ و ۶٪ میباشد. با توجه به اینکه جریان ورودی اجکتور آب تمیز و جریان مکش شده مخلوط آب و ذرات جامد می باشد، برای شبیه سازی جریان ثانویه دو فازی، از مدل همگن (در نظر گرفتن جریان ثانویه به صورت سیال همگن) و مخلوط دوفازی (در نظر گرفتن جریان ثانویه به صورت آب – ماسه) استفاده و نتایج با هم مقایسه گردیدهاند. نتایج نشان دهنده آن است که در کسر حجمی های پایین (٨٪) داده های حاصل از هردو مدل تطابق خوبی باهم داشته، بهطوریکه بیشترین خطا در نسبت مساحت ۰/۲۶ ایجاد شده و مقدار ۲/۳۱ ٪ میباشد. از جمله نتایج مهم این پژوهش عبارتند از:

- افزایش زاویه همگرایی، موجب افزایش نرخ مکش تا زاویه ۶۰ درجه گردیده و بعد از آن نرخ مکش کاهش مییابد.

– افزایش زاویه همگرایی، تا ۲۰ درجه موجب افزایش بازده اجکتور گردیده و بعد از آن بازده اجکتور کاهش مییابد.

– افزایش زاویه همگرایی، موجب افزایش فشار بحرانی می گردد.

- افزایش زاویه واگرایی، موجب کاهش نرخ مکش، بازده اجکتور و پس فشار بحرانی می گردد.

- افزایش نسبت مساحت نازل به گلوگاه (A_r)، موجب کاهش نرخ مکش و فشار بحرانی می گردد.

– افزایش نسبت مساحت نازل به گلوگاه (A_r)، تا ۰/۲۲، موجب

افزایش بازده اجکتور گردیده و بعد از آن بازده اجکتور کاهش مییابد. - افزایش فاصله نازل تا گلوگاه (Z)، موجب افزایش نرخ مکش و بازده اجکتور می گردد.

- افزایش فاصله نازل تا گلوگاه، تا مقدار معین (Z = 4)، موجب افزایش فشار بحرانی گردیده و بعد از آن اثر معکوس دارد.

هدف مطالعه حاضر بررسی تأثیر پارامترهای هندسی اجکتور بر پارامترهای مختلفی که عملکرد اجکتور را توصیف میکنند میباشد. نتایج این بررسیها برای سه پارامتر معرف عملکرد اجکتور ارائه شده است. اجکتورها در شرایط عملیاتی مختلف و با هدفهای گوناگون مورد استفاده قرار میگیرند؛ به همین دلیل در شرایط مختلف هریک از پارامترهای ذکر شده میتوانند به عنوان معیار اصلی طراحی اجکتور مدنظر قرار گیرند. در واقع نمی توان تنها از یک پارامتر به عنوان معیاری برای طراحی و ارائه هندسه بهینه اجکتور استفاده نمود. به همین منظور در این مطالعه تأثیر پارامترهای هندسی بر هر سه معیار اصلی طراحی اجکتور ارائه شده تا در شرایط مقتضی، هرکدام از آنها که کارآمدتر باشند مورد استفاده قرار گیرند.

۷- فهرست علائم

علائم انگلیسی

$$A_r$$
 نسبت مساحت
 M_r قطر، m
 D قطر، m
 ER نرخ مکش
 F نرخ مکش
 F نیرو، N/m^r نیرو،
 F Kg/ms^r نیرو، m^r/s^r آسفتگی، g
 m/s^r شتاب گرانش، g
 m^r/s^r شتاب گرانش، K
 m^r/s^r أنرژی جنبشی آشفتگی، K
 M نرژی جنبشی آشفتگی، N
 L
 kg/s می بردی، M
 L
 kg/s می بردی، M
 R
 M نسبت فشار
 P
 P_c فشار, حرانی، P_c

- m/s سرعت، $ec{V}$
- m/s سرعت نفوذ، V_{km}
- m فاصلهی خروجی نازل تا ابتدای گلوگاه، X
  - ر موقعيت نازل

- [3] C. Li, Y.Z. Li, Investigation of entrainment behavior and characteristics of gas-liquid ejectors based on CFD simulation, Chemical Engineering Science, 66(3) (2011) 405-416.
- [4] V. Jorge de Oliveira Marum, L.B. Reis, F.S. Maffei, S. Ranjbarzadeh, I. Korkischko, R.d.S. Gioria, J.R. Meneghini, Performance analysis of a water ejector using Computational Fluid Dynamics (CFD) simulations and mathematical modeling, Energy, 220 (2021) 119779.
- [5] H. Bie, C. Li, W. An, Y. Jia, J. Zhu, CFD simulation of the effect of pulsed jet on the performance of liquid-liquid ejector, Chemical engineering transactions, 61 (2017) 865-870.
- [6] S. Balamurugan, M.D. Lad, V.G. Gaikar, A.W. Patwardhan, Hydrodynamics and mass transfer characteristics of gasliquid ejectors, Chemical Engineering Journal, 131(1) (2007) 83-103.
- [7] X. Yang, X. Long, Y. Kang, L. Xiao, Effect of diffuser structure and throat length on jet pump performance, Harbin Gongye Daxue Xuebao/Journal of Harbin Institute of Technology, 46 (2014) 111-115.
- [8] K. Banasiak, M. Palacz, A. Hafner, Z. Buliński, J. Smołka, A.J. Nowak, A. Fic, A CFD-based investigation of the energy performance of two-phase R744 ejectors to recover the expansion work in refrigeration systems: An irreversibility analysis, International Journal of Refrigeration, 40 (2014) 328-337.
- [9] P. Havelka, V. Linek, J. Sinkule, J. Zahradník, M. Fialova, Effect of the ejector configuration on the gas suction rate and gas hold-up in ejector loop reactors, Chemical Engineering Science, 52(11) (1997) 1701-1713.
- [10] X. Yang, X. Long, Y. Kang, L. Xiao, Application of Constant Rate of Velocity or Pressure Change Method to Improve Annular Jet Pump Performance, International Journal of Fluid Machinery and Systems, 6(3) (2013) 137-143.
- [11] A. Saker, H. Hassan, Study of the Different Factors That Influence Jet Pump Performance, Open Journal of Fluid Dynamics, 3 (2013) 44-49.
- [12] R. Mallela, D. Chatterjee, Numerical investigation of

علائم يوناني

- زاویه همگرایی، degree α
- زاویه واگرایی، degree β
- $\mathbf{m}^{^{\intercal}}/\mathbf{s}^{^{\intercal}}$ ، نرخ اتلاف انرژی جنبشی آشفتگی 3
  - بازده η
  - لزجت دینامیکی، Pa-s μ
    - چگالی، kg/m ρ
  - تنش برشی، N/m^۲ τ
  - تنش برشی متوسط، N/m^۲ $\overline{\tau}$
    - کسر حجمی φ

زيرنويس

- ذرات حامد е سيال يايه f
- ترکيب همگن h
- ورودى اجكتور i
  - نماينده فاز k
- جريان مخلوط چندفازي т
  - نا; ل n
  - جريان خروجي 0
  - جريان اوليه р
- در راستای شعاع اجکتور r
  - جريان ثانويه S
  - گلوگاه t
- جريان آشفته Т در راستای محور اجکتور

بالا نويس

Z

مربوط به نفوذ D جريان آشفته Т

منابع

- [1] J. Fan, J. Eves, H.M. Thompson, V.V. Toropov, N. Kapur, D. Copley, A. Mincher, Computational fluid dynamic analysis and design optimization of jet pumps, Computers & Fluids, 46(1) (2011) 212-217.
- [2] W. Chen, H. Chen, C. Shi, K. Xue, D. Chong, J. Yan, A novel ejector with a bypass to enhance the performance, Applied Thermal Engineering, 93 (2016) 939-946.

Conference on Fluid Mechanics and Aerodynamics, Elounda, Greece, (2006) 148-153.

- [23] T. Narabayashi, Y. Yamazaki, H. Kobayashi, T. Shakouchi, Flow Analysis for Single and Multi-Nozzle Jet Pump, JSME International Journal Series B Fluids and Thermal Engineering, 49(4) (2006) 933-940.
- [24] X. Deng, J. Dong, Z. Wang, J. Tu, Numerical analysis of an annular water–air jet pump with self-induced oscillation mixing chamber, The Journal of Computational Multiphase Flows, 9(1) (2017) 47-53.
- [25] J. Yan, C. Lin, W. Cai, H. Chen, H. Wang, Experimental study on key geometric parameters of an R134A ejector cooling system, International Journal of Refrigeration, 67 (2016) 102-108.
- [26] A. Hassan, M. Eissa, W. Aissa, Parametric Study of Water Jet Pump Performance, International Journal of Applied Energy Systems, 3 (2021) 35-41.
- [27] S. Ghorbanzadeh, E. Lakzian, A numerical comparison between ejector performance with convergence and convergence-divergence primary nozzle, Modares Mechanical Engineering, 16(1) (2016) 324-332.
- [28] M. El Gazzar, T. Meakhail, S. Mikhail, Numerical and experimental study of the influence of drag reduction agent (carboxy methyl cellulose) on the central jet pump performance, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part A: Journal of Power and Energy, 221(7) (2007) 1067-1073.
- [29] T. Meakhail, I. Teaima, Experimental and numerical studies of the effect of area ratio and driving pressure on the performance of water and slurry jet pumps, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part C: Journal of Mechanical Engineering Science, 226(9) (2011) 2250-2266.
- [30] D. Yao, K. Lee, M. Ha, C. Cheong, I. Lee, Development of Hybrid Airlift-Jet Pump with Its Performance Analysis, Applied Sciences, 8(9) (2018).
- [31] M. Ishii, Thermo-fluid dynamic theory of two-phase flow, Springer Science, 75 (1975) 369-371.
- [32] B.C. Pak, Y.I. Cho, hydrodynamics and heat transfer

the effect of geometry on the performance of a jet pump, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part C: Journal of Mechanical Engineering Science, 225(7) (2011) 1614-1625.

- [13] K. Banasiak, A. Hafner, T. Andresen, Experimental and numerical investigation of the influence of the twophase ejector geometry on the performance of the R744 heat pump, International Journal of Refrigeration, 35(6) (2012) 1617-1625.
- [14] C. Prakeao, S. Takayama, K. Aoki, Y. Nakayama, Numerical prediction on the optimum mixing throat length for drive nozzle position of the central jet pump, Kyoto, Japan, (2002), pp. 26-29.
- [15] S. Balamurugan, V.G. Gaikar, A.W. Patwardhan, Effect of ejector configuration on hydrodynamic characteristics of gas–liquid ejectors, Chemical Engineering Science, 63(3) (2008) 721-731.
- [16] R.L. Yadav, A.W. Patwardhan, Design aspects of ejectors: Effects of suction chamber geometry, Chemical Engineering Science, 63(15) (2008) 3886-3897.
- [17] A. Hammoud, Effect of design and operational parameters on jet pump performance, Elounda, Greece, (2006) 245-252.
- [18] I. El-Sawaf, M. Halawa, M. Younes, I. Teaima, Study of the different parameters that influence on the performance of water jet pump, Citeseer, Alexandria, Egypt, (2011).
- [19] T.A. Meakhail, I.R. Teaima, A study of the effect of nozzle spacing and driving pressure on the water jet pump performance, International Journal of Engineering Science and Innovative Technology, 2(5) (2013) 373-381.
- [20] B. Naik, S. Patel, The Effect of Venturi Design on Jet Pump Performance, Journal for Research, Volume, 2 (2016) 28-23.
- [21] C. Prabkeao, K. Aoki, Study on the optimum mixing throat length for drive nozzle position of the central jet pump, Journal of Visualization, 8(4) (2005) 347-355.
- [22] M.D.E. Hayek, A.H. Hammoud, Prediction of Liquid Jet Pump Performance Using Computational Fluid Dynamics, Proceedings of the 4th WSEAS International

D. Copley, A. Mincher, Computational fluid dynamic analysis and design optimization of jet pumps, Computers & Fluids, 46(1) (2011) 212-217.

- [38] M. Falsafioon, Z. Aidoun, K. Ameur, Numerical investigation on the effects of internal flow structure on ejector performance, Journal of Applied Fluid Mechanics, 12(6) (2019) 2003-2015.
- [39] A. Sheha, M. Nasr, M. Hosien, E. Wahba, Computational and Experimental Study on the Water-Jet Pump Performance, Journal of Applied Fluid Mechanics, 11 (2018) 1013-1020.
- [40] Y.n. Qian, Y. Wang, Z. Fang, X. Chen, S.A. Miedema, Numerical Investigation of the Flow Field and Mass Transfer Characteristics in a Jet Slurry Pump, Processes, 9(11) (2021).

study of dispersed fluids with submicron metallic oxide particles, Experimental Heat Transfer, 11(2) (1998) 151-170.

- [33] D.A. Drew, S.L. Passman, Theory of Multicomponent Fluid, 1 ed., Springer Science & Business Media, New York, USA, 1999.
- [34] C. Kleinstreuer, Microfluidics and nanofluidics: Theory and Selected Applications, 1 ed., John Wiley & Sons, Hoboken, NJ, USA, 2013.
- [35] C. Zou, H. Li, P. Tang, D. Xu, Effect of structural forms on the performance of a jet pump for a deep well jet pump, WIT Transactions on Modelling and Simulation, 59 (2015) 257-266.
- [36] A. INC, ANSYS Fluent Theory Guide 15, (2013).
- [37] J. Fan, J. Eves, H. Thompson, V. Toropov, N. Kapur,

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم Mostafa Hamzavi Loueha, Ramin Kouhikamali, Numerical study of the effect of geometric parameters on the performance of solid-liquid ejectors, Amirkabir J. Mech Eng., 55(1) (2023) 105-122.

DOI: 10.22060/mej.2023.21594.7475

بی موجعه محمد ا